

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/106/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513230530
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1513230530.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : J. I., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. X, U. Z. B., zastúpený JUDr. Soňou Markovičovou, advokátom, Bratislava, Nám. SNP č. 13, proti žalovanému : ČSOB Leasing, a.s., Bratislava, Panónska cesta 11, zastúpený JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o., Advokátska kancelária, Bratislava, Jesenského 2, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12. 10. 2016 č.k. 49C/207/2013 - 219, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovaný **m á** voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol v celom rozsahu žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal určenia že kúpna zmluva č. P. uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 3. 12. 2013 je absolútne neplatná. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že predmetná zmluva bola uzatvorená na základe žiadosti žalobcu o financovanie dopravnej techniky pre podnikateľské subjekty zo dňa 25. 11. 2003. Predmetom kúpnej zmluvy bol odpredaj mikrobusu U. B. XXCXX K. od dodávateľa predmetu - Š. X. - X., B. XX/A, S. E.Á. K.. Uvedená kúpna zmluva predstavuje splátkový predaj, pri ktorom je kúpa predmetu na základe kúpnej zmluvy s postupným splácaním záväzku. Vlastníctvo k predmetu prechádza na zákazníka dňom jeho prevzatia. Medzi žalovaným a dodávateľom predmetu zmluvy nikdy nedošlo k uzavretiu zmluvy o dodávke tovaru alebo iného dokladu nahradzujúceho kúpnu zmluvu. Žalobca bol preto názoru, že vlastnícke vzťahy k predmetu zmluvy sú nejasné, že medzi žalobcom a žalovaným nie sú vysporiadané záväzky. Súd prvej inštancie v konaní prednostne skúmal existenciu procesných podmienok konania a dospel k záveru, že predmetné konanie nevykazuje nedostatky, tak odstrániteľné ako i neodstrániteľné. K tvrdenému neodstrániteľnému nedostatku litispendencie vo vzťahu ku konaniu vedenému pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp.zn. 12Cb 7/2005 uviedol, že v danom konaní vystupuje na strane žalobcu J. I. proti žalovaným 1) Š. X.- X., 2) X.-Z. s.r.o., 3) ČSOB Leasing, a.s. , predmetom konania je určenie, že odstúpenie od kúpnej zmluvy č. XX/XX/XXXX zo dňa 09.09.2003 v spojení s Kúpnu zmluvou č. P. XX/XXXXX uzatvorenou dňa 03.12.2003 je platné ako i náhrada škody. V danej veci nie je totožný ani okruh účastníkov s konaním pred tunajším súdom, ani rovnaký predmet konania, teda nie sú splnené kumulatívne všetky znaky totožnosti veci, aby súd mohol skonštatovať prekážku začatej veci a konanie zastaviť z uvedeného dôvodu. Ďalej dospel k záveru o preukázaní naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti právneho úkonu, a to Kúpnej zmluvy č. P. z 03.12.2003, keď vychádzal z toho, že naliehavý právny záujem na určení je zásadne daný vtedy, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo by sa jeho právne postavenie stalo neistým. Cieľom je zásadne poskytnutie preventívnej ochrany smerujúce k dosiahnutiu zmeny právneho postavenia žalobcu. Žalobca v konaní preukázal, že má právny záujem

na tom, aby bola určená platnosť právneho úkonu. Určením, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, sa vytvorí pevný základ pre právne vzťahy medzi stranami sporu. Vychádzajúc z uvedených skutočností a vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti kúpnej zmluvy, nakoľko rozhodnutie súdu o tejto určovacej žalobe v prípade úspechu žalobcu by zmenilo jeho právne postavenie a strany sporu by v zmysle ust. § 457 OZ boli povinné vrátiť druhému všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostali. Námietku premlčania žalovaného uplatnenú v konaní vyhodnotil súd ako dôvodnú, keď ustanovenie § 40a OZ, upravuje relatívnu neplatnosť právneho úkonu, ktorá pôsobí od okamihu, keď sa jej oprávnený dovolá, zhodne s ust. § 267 ObchZ. Kým k dovolaniu sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu nedôjde, považuje sa právny úkon za platný so všetkými dôsledkami z toho vyplývajúcimi. Právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa v obchodných vzťahoch premlčuje vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe, po jej márnom uplynutí, v ktorej sa oprávnený nedovolal neplatnosti právneho úkonu, sa jeho právo premlčalo. Zmluva medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 03.12.2003, žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 03.09.2013, teda po uplynutí premlčacej doby.

2/ Súd prvej inštancie ďalej poukazoval na to, že ak právny úkon nie je urobený slobodne, vážne, určite, zrozumiteľne a s možným predmetom plnenia, je absolútne neplatný. Pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu je charakteristické, že pôsobí ex tunc, to je od začiatku, nastáva priamo zo zákona a aj keď sa jej môže domáhať každý, kto má na tom právny záujem, nie je potrebné, aby táto neplatnosť bola deklarovaná súdnym alebo iným rozhodnutím orgánu právnej ochrany, pričom určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu v súdnom konaní predpokladá naliehavý právny záujem na takomto určení, inak súd takejto žalobe nemôže vyhovieť. Súd na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada aj bez námietky, teda z úradnej povinnosti (ex officio). Žiadnym spôsobom nemožno absolútnu neplatnosť napraviť, čo vyplýva z toho, že nemožno naprávať úkon, ktorý neexistuje a nadväzne na to z rovnakého dôvodu nemožno od takéhoto právneho úkonu odstúpiť. Nie je časovo obmedzená, aj keď určitou výnimkou je, ak sú splnené ostatné zákonné predpoklady, inštitút vydržania, kde aj absolútne neplatný právny úkon môže byť iusta causa possessionis, zakladá nároky z bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl.). V predmetnom konaní o určení neplatnosti zmluvy súd prvej inštancie uviedol, že preskúmaval zmluvu zo všetkých hľadísk, na ktoré Občiansky zákonník viaže všeobecnú platnosť právnych úkonov (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Pri posudzovaní dôvodov neplatnosti zmluvy bolo potrebné rozlišovať medzi dôvodmi neplatnosti, ktoré musia byť stranami sporu tvrdené (napr. nedostatok slobody, vážnosti, rozpor s dobrými mravmi, prípadne omyl) a ostatnými, ku ktorým súd prihliada z úradnej povinnosti (nedostatok formy, neurčitosť, nespôsobilosť subjektu zmluvu uzavrieť, rozpor so zákonom a pod.). Zistil, že obaja účastníci zmluvy mali spôsobilosť na právne úkony, taktiež pri uzatváraní Kúpnej zmluvy konajúce osoby netrpeli duševnou poruchou, ktorá by niektorú robila na tento právny úkon neschopnou. Žiadna zo strán sporu v konaní netvrdila skutočnosť nasvedčujúcu tomu, že Kúpna zmluva nebola uzatvorená slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Rovnako súd vyhodnotil obsah zmluvy a dospel k záveru, že jej obsah ani účel neodporuje zákonu, ani ho neobchádza. Žalobca vychádzal pri tvrdení o absolútnej neplatnosti Kúpnej zmluvy z ustanovení zmluvy, ktoré nezabezpečovali rovnosť a vyváženosť práv a povinností účastníkov zmluvy, ako i z konania žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, keď nepreukázal písomnú zmluvu o dodávke predmetu zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a dodávateľom, neposkytol súčinnosť pri reklamácií väd predmetu zmluvy a bezdôvodne odoprel súhlas žalobcovi na odstúpenie od zmluvy. V danej veci vznikol medzi stranami sporu záväzkovo obchodný vzťah, keď žalobca i žalovaný uzatvárali Kúpnu zmluvu ako podnikatelia, pričom je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa ich záväzkový vzťah týka ich podnikateľskej činnosti. V konaní žalobca ani netvrdil, že by bol Kúpnu zmluvu uzavrel ako spotrebiteľ, naopak i z konania pred Okresným súdom Spišská Nová Ves vyplýva, že sa domáha náhrady straty zisku z podnikateľskej činnosti i z dotknutej zmluvy. Z uvedeného preto nie je možné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenia o Spotrebiteľských zmluvách upravených v Občianskom zákonníku a posudzovať rovnováhu, resp. nerovnováhu práv a povinností zmluvných strán v uzatvorenej zmluve. K posudzovaniu konania žalovaného proti dobrým mravom súd prvej inštancie uviedol, že o absolútnu neplatnosť právneho úkonu by išlo vtedy, ak by konal v rozpore so základnými, všeobecne uznávanými, v spoločnosti panujúcimi morálnymi zásadami ohľadne vzťahov a konania medzi ľuďmi. Skutočnosť, že žalovaný nedisponuje písomnou zmluvou o dodávke predmetu zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným a dodávateľom, keď preukázal faktické uzavretie predmetnej zmluvy, pri ktorej zákon nevyžaduje písomnú formu nezakladá konanie žalovaného, ktoré možno vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi pri uzatváraní predmetnej Kúpnej zmluvy. Následný postup žalovaného po uzavretí Kúpnej zmluvy, t.j. postup pri reklamácií väd, neposkytnutie súhlasu k odstúpeniu od zmluvy žalobcovi neovplyvňujú platnosť samotnej Kúpnej zmluvy. Nič nebránilo žalobcovi domáhať sa voči žalovanému nahradenia prejavu vôle po

odmietnutí súhlasu na odstúpenie od zmluvy, nedodržanie zmluvných povinností nezakladá absolútnu neplatnosť zmluvy. Na základe vykonaného dokazovania prvoinštančný súd vyhodnotil Kúpnu zmluvu č. P. z 03.12.2003 ako dvojstranný právny úkon obsahujúci všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona, uzatvorený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, s možným predmetom konania účastníkmi zmluvy, ktorí boli spôsobilí na právne úkony. Kúpna zmluva svojím obsahom ani účelom neodporuje zákonu ani ho neobchádza, taktiež sa neprieči dobrým mravom. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol, keď v konaní nebol zistený žiaden dôvod na určenie absolútnej neplatnosti Kúpnej zmluvy č. P. z 03.12.2003.

3/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd vyhovie žalobe žalobcu, prípadne rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca vytykal súdu prvej inštancie, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukazoval na to, že v zmluve nie je predmet kúpy bližšie špecifikovaný, okrem jeho typového označenia, číslo podvozku je uvedené na faktúre dodávateľa a v technickom preukaze, ktorý doteraz zadržiava žalovaný. Žalobca vyzval žalovaného na prevzatie predmetu zmluvy, žalovaný však na výzvy nereagoval. Tiež požiadal žalovaného o odstúpenie od zmluvy, počas plynutia záručnej lehoty, na ktorú žiadosť žalovaný nereagoval. Žalobca trval na tom, že neplatnosť Kúpnej zmluvy č. P. je daná aj tým, že neexistuje podpísaná dohoda o dodávke tovaru č. XXXXXXX/ZDT medzi žalovaným a dodávateľom predmetu zmluvy. V zmysle znenia zmluvy č. LZS/03/02214 zo dňa 3. 12. 2003 mal žalovaný nadobudnúť vlastníctvo k predmetu zmluvy na základe dohody o dodávke tovaru avšak ani z faktúry č. XXXXX nie je zjavné, na základe čoho došlo medzi dodávateľom predmetu zmluvy a žalovaným k odpredaju predmetu zmluvy, pričom medzi fakturovanou sumou a uhradenou sumou je rozdiel v celkovej výške 662:871,- Sk. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o dôvodnosti námietky premlčania, vznesenej žalovaným, keď bol názoru, že vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby došlo k jej prerušeniu podaním žaloby na Okresnom súde Spišská Nová Ves dňa 10. 1. 2005, ktorý spor nie je doposiaľ právoplatne skončený. O existencii dôvodu neplatnosti kúpnej zmluvy sa žalobca dozvedel až v priebehu súdneho konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves, kde na základe záverov z pojednávania, konaného dňa 19. 10. 2010 mal žalovaný predložiť súdu písomnú zmluvu o dodávke tovaru, avšak prípisom zo dňa 30. 11. 2010 žalovaný priznal, že zmluvu nemá; dodávateľ prípisom zo dňa 2. 11. 2010. Zároveň zmluva napadnutá žalobou k dnešnému dňu nestratila platnosť ani účinnosť z dôvodu jej úplného finančného vyporiadania. Žalobca zotrval na svojom názore, že predmetná zmluva sa prieči dobrým mravom, odporuje a obchádza zákon. Žalovaný tiež konal v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku

4/ Na odvolanie žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný tak, že žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. V prípade novôt v odvolacom konaní poukazoval žalovaný na to, že v zmysle § 366 CSP žalobcom priložený list zo dňa 21. 2. 2006 nemožno ako prostriedok procesného úroku v odvolacom konaní použiť, nakoľko ho odvolateľ mohol uplatniť kedykoľvek v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný dodal, že medzi ním a žalobcom nikdy nebolo sporné, čo je predmetom Zmluvy; žalobca tento predmet od dodávateľa prevzal, nikdy od jeho prevzatia v decembri 2003 nespochybnil, že mu bol odovzdaný ním požadovaný predmet zmluvy. Spochybňovanie určitosti zmluvy považuje preto žalovaný za účelové tvrdenie, ktoré pred súdom prvej inštancie nebolo nikdy uplatnené. Žalobca opakovane dôvodí neplatnosť kúpnej zmluvy č. P. tým, že neexistuje podpísaná dohoda o dodávke tovaru č. XXXXXXX/ZDT medzi žalovaným a dodávateľom. Žalobca opomína, že ako žalovaný tak aj dodávateľ tovaru zhodne od r. 2003 uvádzajú, že kúpnu zmluvu uzavreli po vzájomnej dohode fakticky a nikto z nich jej existenciu od r. 2003 nepoprel a nenapadol. Súd prvej inštancie tiež správne konštatoval, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa nezaoberal otázkami, ktoré by mohli spôsobiť relatívnu neplatnosť zmluvy. Uvedené by platilo aj pre zmluvu uzavretú medzi žalovaným a dodávateľom, pokiaľ by jej platnosť bola napadnutá; platnosť tejto zmluvy pre nedostatok formy (aj keby bola pravdivá, čo nie je), jej účastníci a ani žalobca na súde nenapadol. Názor žalovaného, že vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby na dovolanie sa prípadnej relatívnej neplatnosti zmluvy došlo k jej prerušeniu podaním žaloby na Okresnom súde Spišská Nová Ves dňa 10. 1. 2005 nemá žiadny právny základ. Platnosť kúpnej zmluvy č. P. nebola v tomto konaní napadnutá a žalovaný v tomto konaní (ČSOB Leasing, a.s.) bol za žalovaného v konaní pred Okresným súdom Spišská Nová Ves sp. zn. 12Cb/7/2005 označený dňa 14. 11. 2008, kedy od uzavretia zmluvy uplynulo takmer 5 rokov. Žalobca si tiež protirečí, keď tvrdí, že „...zmluva napadnutá žalobou dnešnému dňu nestratila svoju platnosť ani účinnosť z dôvodu jej úplného finančného vyporiadania.“; t.j. na jednej strane tvrdí, že zmluva je neplatná, na druhej tvrdí, že je stále platná a účinná, lebo nebola finančne vysporiadaná. Tvrdenie žalobcu o nezaplatení faktúry dodávateľa č. XXXXX zo strany žalovaného vo výške jej nezaplatennej časti 662.871,- Sk je zámerným zavádzaním

súdu. Žalobcovi je dobre známe, že ide o sumu, ktorú si sporové strany a dodávateľ predmetu kúpy vzájomne započítali podľa dohody o postúpení a započítaní pohľadávok. Uvedenú skutočnosť súd skonštatoval vo svojom rozsudku v bode č. 26. Žalobca tiež pred súdom prvej inštancie nepoukázal na žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla zakladať neplatnosť zmluvy z dôvodu, že sa prieči dobrým mravom, či odporuje alebo obchádza zákon. Tvrdené porušenie ust. § 265 Obch. zák. je špekuláciou, ničím nepodloženou, toto ustanovenie nemá samo osebe bez ďalšieho dopad na platnosť právnych úkonov. Rovnako ani ust. § 377 Obch. zák. nemá vplyv na posúdenie platnosti kúpnej zmluvy, keď navyše žalovanému v danom prípade žiadna notifikačná povinnosť ani nevznikla, nakoľko svoje povinnosti zo zmluvy si riadne splnil. Žalovaný kúpil pre žalobcu motorové vozidlo od dodávateľa, ktorého si žalobca sám vybral, za osobitných platobných podmienok dohodnutých v kúpnej zmluve. Žalovaný si riadne splnil svoju povinnosť prefinancovať motorové vozidlo.

5/ Na vyjadrenie žalovaného reagoval písomným vyjadrením žalobca (č.l. 270 a nasl. spisu); trval na tom, že porušenia zmluvných povinností žalovaným narušili rovnoprávne postavenie účastníkov zmluvného vzťahu a postavenie žalobcu znevýhodnili. Zopakoval, že nebolo preukázané, že došlo k uzavretiu písomnej zmluvy medzi žalovaným a dodávateľom predmetu kúpy. Platnosť kúpnej zmluvy č. P. nebola v konaní pred Okresným súdom Spišská Nová Ves výslovne napadnutá, ale zo znenia petitu je zrejmé, že v prípade vyhovenia žalobe, by zmluva stratila platnosť a účinnosť. V ďalšom texte vyjadrenia žalobca zopakoval svoje predchádzajúce výhrady a námietky, týkajúce sa spornej zmluvy.

6/ Na vyjadrenie žalobcu podal žalovaný písomné vyjadrenie (č.l. 282 spisu), v ktorom zopakoval, že predmetom zmluvy bola jednotlivo určená vec, ktorá sa ešte len mala vytvoriť, pričom zo všetkých zmlúv, ktoré žalobca, žalovaný a dodávateľ predmetu kúpy uzatvárali v súvislosti s kúpnu zmluvou č. P., bolo zrejmé, že ide o tú istú vec. Medzi stranami nebolo nikdy sporné, čo tvorí predmet zmluvy. Rovnako zotrval na ním prezentovanom názore, že medzi žalovaným a dodávateľom predmetu zmluvy došlo k uzavretiu dohody fakticky, pričom možnosť napadnutia platnosti tejto zmluvy pre nedostatok formy je premlčaná. Žalobca sám uviedol, že platnosť kúpnej zmluvy č. P. nebola v konaní pred Okresným súdom Spišská Nová Ves priamo napadnutá. Žalovaný nemal dôvod na odstúpenie od zmluvy, nakoľko s dodávateľom predmetu zmluvy uzavrel kúpnu zmluvu a žalobcom požadovaný tovar získal do svojho vlastníctva tak, aby ho mohol predať žalobcovi podľa dohodnutých podmienok. Žalovaný ďalej zotrval na argumentácii ohľadom údajnej nezaplatenej sumy 662.871,- Sk, keď zopakoval, že k zániku záväzku na zaplatenie takejto faktúry došlo na základe zmluvy o postúpení a započítaní pohľadávok. Záverom poznamenal, že dodávateľ poskytoval záručnú dobu na zástavbu a vozidlo ako celok 12 mesiacov. Takúto záručnú dobu mal dohodnutú aj žalovaný v kúpnej zmluve č. XX/XX/XXXX zo dňa 9. 9. 2003. Nakoľko žalovaný vozidlo prevzal dňa 20. 12. 2003, záručná doba uplynula dňa 20. 12. 2004, t.j. viac ako pol roka pred tým, ako sa žalobca obrátil listom zo dňa 23. 6. 2005 na žalovaného.

7/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8/ Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9/ Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery. Žalobca neprodukoval žiadne také dôkazy, ktoré by neboli predmetom posúdenia a hodnotenia súdom prvej inštancie a ktoré by mohli zvrátiť výsledky doteraz vykonaného dokazovania a právneho posúdenia. V odvolaní žalobca len zrekapituloval svoje námietky a argumenty prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa ale súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal. Odvolací súd si vzhľadom na vyššie uvedené, osvojil dôvody rozhodnutia prvoinštančného súdu, a na tieto v celom rozsahu poukazuje. Skutočnosť, že sa žalobca nestotožňuje s právnymi závermi prvoinštančného súdu, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamena ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalobcu o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť. Súd prvej inštancie sa neodchýlil od znení pre vec relevantných príslušných ustanovení právnych predpisov, ani nepoprel ich účel a význam. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva síce povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak len potiaľ, pokiaľ majú význam pre rozhodnutie (porovnaj I.ÚS 46/05, I.ÚS 352/06, II.ÚS 220/08, III.ÚS 12/07, IV.ÚS 163/08). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu

uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie takého rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že došlo k plnej realizácii práva účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II.ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I.ÚS 117/05, IV.ÚS 112/05).

10/ Osobitne na argument žalobcu, že svoje právo uplatnil včas, nakoľko premlčacia doba ešte neuplynula, pretože vzhľadom na prebiehajúce konanie sp. zn. 12Cb/7/2005 pred Okresným súdom Spišská Nová Ves došlo k zastaveniu jej plynutia, odvolací súd uvádza, že tento neobstojí. V prípade zastavenia plynutia premlčacej doby (spočívania premlčacej doby) ide o situáciu, kedy v dôsledku právne relevantnej prekážky sa plynutie premlčacej doby zastavuje a premlčacia doba neplynie. Po odpadnutí prekážky premlčacia doba plynie ďalej. Účinky zastavenia plynutia premlčacej doby sa týkajú vždy účastníkov prebiehajúceho konania. Zastavenie (spočívanie) premlčacej doby sa na tretie osoby začne vzťahovať až od momentu, keď vstúpia do konania. Keďže voči žalovanému bolo konanie rozšírené až 14. 11. 2008, kedy už uplynula premlčacia doba v trvaní 4 rokov (v zmysle Obchodného zákonníka), ktorá začala plynúť deň po uzavretí Zmluvy (t.j. 4. 12. 2003), súd prvej inštancie správne uzavrel, že námietka premlčania, vznesená žalovaným, bola opodstatnená.

11/ Zo všetkých uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.), včítane rozhodnutia o trovách konania (pred súdom prvej inštancie).

12/ O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s §262 a § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O samotnej výške priznanej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

13/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).